

skulle vi meget gerne have igennem. Vi skal ikke have lavet det her til en kampplads.

Dorit Myltoft (RV):

Danmark er et gammelt bondeland, eller boendeland, for at tage ordet i dets oprindelige form. Det er derfor ganske selvfølgeligt at holde befolkningen i mandtal med udgangspunkt i folks bopæl. Hvad der kunne være selvfølgeligt, hvis vi var et nomadefolk, kan man jo filosofere over i stille stunder, men det er ikke det, vi i dag har til behandling.

I Det Radikale Venstre kan vi støtte dette lovforslag, der i alt væsentligt lovregulerer en praksis, der hidtil er blevet fastlagt gennem bekendtgørelser og cirkulærer. Så langt, så godt.

Men i efteråret 1999 rejstes pludselig en offentlig debat om kommunernes forvaltning af deres hjemmel til at kontrollere, om folk nu også bor dér, hvor de er registreret med deres bopæl. Nu betyder det jo selvfølgelig ikke, at kommunen jævnlig kontrollerer alle dens borgere. Faktisk er der da også mennesker, som ikke lige bor sammen med deres CPR-numre til daglig. Folketingsmedlemmer og langturshausførere kan f.eks. nævnes. Kontrollen bliver dog aktuel, når mennesker skaffer sig en dækadresse eller på anden måde fuser med at opgive korrekt bopæl med det formål at få udbetalt en offentlig social ydelse, de ellers ikke er berettiget til at få.

Jeg vil meget gerne støtte det forslag om en eksperthøring i kommunaludvalget, hvor problemområderne kan blive grundigt belyst, sådan at Folketinget både kan sikre borgernes retssikkerhed og give kommunerne hjemmel til at kontrollere.

Det Radikale Venstre vil åbent og aktivt deltage i udvalgsarbejdet for at sikre netop dette.

Søren Søndergaard (EL):

Sidst vi diskuterede det her forslag, sagde vores daværende ordfører, fru Line Barfoed, at vi synes, at det formål, der er med loven om at få samlet love og administrative regler i en overskuelig ramme, var et godt formål, og det synes vi stadigvæk. Men som vi også har været inde på under behandlingen af et tidligere punkt, så synes vi, det er et stort problem, at det ikke klart fremgår af loven, at det private firma, som i dag fører CPR-registret, skal lade den fysiske databehandling ske i Danmark. Som sagt er regeringen selv i tvivl, om USA er et sikkert land

set i forhold til de krav, der kan stilles til databeskyttelse.

Sidste gang, vi debatterede lovforslaget, gjorde vi og SF opmærksom på et andet problem, og det er det problem, der har været diskuteret meget i dag, nemlig at der ifølge det daværende forslags § 10, også det nuværende, skulle være muligt under strafansvar at indkalde enhver borger til retligt forhør om, hvorvidt en anden borger nu er korrekt folkeregistreret. Dengang undrede vi os over, at regeringen virkelig havde den indstilling til retssikkerheden, og vi tog det faktisk i vores tale som udgangspunkt, men det lader jo altså ikke til, at der var tale om en fejl. Det lader til, at man står fast på det forslag, for når man læser lovforslagets § 10 og bemærkningerne, kan man jo se, at der stadig er tale om retsligt forhør, som kommunerne kan indkalde borgerne til under strafansvar. Vi er meget utrygge ved konsekvenserne af en sådan lovmæssig ret til at afhøre folk ved myndigheder, som ligger uden for domstolene.

Der er blevet sagt meget fra forskellige ordførere om vigtigheden af at afsløre socialt bedrageri, og en lidt tendentiøs aktuel tv-udsendelse bliver brugt som den hammer, som skal få det her til at gå igennem.

Dertil er kun at sige, at den slags aktuelle eksempler jo ikke kan få nogen til at komme uden om den principielle retspolitiske debat om, hvor vi mener, grænserne for registrering går. Der er massevis af forbrydelser, som vi afstår fra at opklare – masser.

En af de mest omfattende forbrydelser, der foregår i Danmark antalsmæssigt formentlig, er vold mod kvinder og børn, der foregår inden for hjemmets fire vægge. Hvor kunne man da opklare meget af det, hvis man i alle hjem installerede et lille videokamera med direkte sending ned til den lokale politistation.

Men det afstår vi fra, fordi vi ønsker ikke sådan et samfund. Vi afstår fra at opklare forbrydelser, og det kan nogle gange være klogt, fordi det, man får ud af at afsløre forbrydelserne, og de metoder, man skal bruge, skaber et dårligere samfund end det samfund, der er et resultat af, at der foregår nogle forbrydelser.

Som det var tilfældet, sidste gang vi behandlede dette lovforslag, er det klart, som også flere andre har været inde på, at det her jo fuldstændig afhænger af behandlingen af lovforslag nr. L 147, og vi vil selvfølgelig derfor lade vores endelige stillingtagen afhænge af, hvad der sker med det forslag. Men under udvalgsbehandlingen